

Marijke Boon:

Hilarische solo

door Frits Lagerwerff

UTRECHT- In 1984 waren Brigitte Kaandorp en Hans Liberg de grote muziektheatrale verrassingen van het Uitmarkt-festival, dit jaar was dat de uit Utrecht afkomstige Marijke Boon.

Deze zangeres en accordeoniste presenteerde namelijk een ongewone, satirische kijk op beeldende kunst, in combinatie met het gezongen levenslied.

Marijke Boon, vroeger bekend als lid van het in levensliederen gespecialiseerde duo De Boli's, heeft haar soloprogramma 'Liever Gladiolen' inmiddels zodanig geperfectioneerd, dat een succesvol toernee langs Nederlandse theaters ongetwijfeld in het verschiet ligt.

De ondertitel van het programma is 'Twee zussen, dertien liederen, dertien schilderijen'. De twee zusters zijn Martha en Corrie, die beiden door Marijke Boon gespeeld worden. Cor is het tuttige type, dat ooit Franse les gaf aan een meisjesschool, maar

ontslagen werd wegens opvallende affectie voor haar leerlingen. Zij is het die de toeschouwers, zoals in het Utrechtse theater 't Hoogt, geraffineerd welkom heet en die hen laat kiezen uit de dertien schilderijen, die allemaal in dezelfde gouden moederlijst passen.

Daarna komt de minder gecompliceerde Martha op, die de aangekondigde liederen zingt en zichzelf daarbij sober op accordeon begeleidt. Werk van bekende kunstenaars passeert de revue, onder melancholieke titels als 'Gebreide truien', 'Die trage foxtrot' en 'Een plant te zijn'.

Martha brengt deze teksten met een lach en een traan, en gaat steeds welgetimed op verbale intermezzi over. In deze korte conferences worden de karakters en zieleroerselen van de twee zusters op vaak hilarische wijze neergezet. Langzaam maar zeker werkt Boon naar een tragi-komische climax. Martha verandert namelijk weer in Cor, die de clou van haar existentie nog eens prijs geeft, in een Frans chanson over een vrouwelijke geliefde wier naam ze overigens al lang vergeten is.